

Rezoliucinė dalis

2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) 27 straipsnio pirmoji pastraipa ir 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva), 16 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškiami taip, kad reikia palikti laikinai galioti valstybės vidaus teisėje prieš įsigaliojant iš šių direktyvų išplaukiančiai reguliavimo sistemai nustatytą teisinę pareigą gauti leidimą taikyti tarifus už balso telefonijos paslaugas galutiniams paslaugų gavėjams, kurias teikia įmonės, užimančios dominuojančią padėtį šioje rinkoje, kokia numatyta 1996 m. liepos 25 d. Telekomunikacijų įstatymo (Telekommunikationsgesetz) 25 straipsnyje, ir taip pat su tuo susijusius, pareigą gauti leidimą nustatančius administracinius aktus.

(¹) OL C 212, 2006 9 2.

2007 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas (Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Ursula Voß prieš Land Berlin

(Byla C-300/06) (¹)

(EB 141 straipsnis — Vienodo darbuotojų vyrų ir moterų darbo užmokesčio principas — Valstybės tarnautojai — Viršvalandžiai — Ne visą darbo dieną dirbančių darbuotojų moterų netiesioginė diskriminacija)

(2008/C 22/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Ursula Voß

Atsakovė: Land Berlin

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) — EB sutarties 141 straipsnio išaiškinimas — Nacionalinės teisės aktai, numatantys, kad ir visą, ir ne visą darbo dieną dirbantiems valstybės tarnautojams įprastą darbo laiką viršijantis darbas apmokamas mažiau nei įprastas darbo laikas — Valstybės tarnautoja esanti mokytoja, dirbanti ne visą

darbo laiką ir viršvalandžius bei gaunanti mažesnę atlyginimą nei tas, kuris būtų mokamas, jei toks pats darbo valandų kiekis būtų išdirbtas dirbant visą darbo dieną — Netiesioginė darbuotojų moterų diskriminacija

Rezoliucinė dalis

EB 141 straipsnį reikia aiškinti kaip draudžiantį nacionalinės teisės aktus dėl valstybės tarnautojų darbo užmokesčio, kokie nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos tiek visą, tiek ne visą darbo dieną dirbančių tarnautojų viršvalandžiai apibrėžiami kaip darbo laikas, viršijantis individualiuose darbo grafikuose nustatytas darbo valandas, už kuriuos apmokama taikant mažesnę tarifą, nei yra taikomas už individualiame darbo grafike nustatytas valandas, ir dėl to viršijus individualiame darbo grafike nustatytą darbo laiką, bet neviršijus visą darbo dieną dirbančio asmens nustatyto valandų skaičiaus ne visą darbo dieną dirbantys valstybės tarnautojai gauna mažesnę darbo užmokesčių nei visą darbo dieną dirbantys valstybės tarnautojai, jeigu:

— tarp visų darbuotojų, kuriems taikomi minėti teisės aktai, moterų nuosimtis yra daug didesnis nei vyrų

ir

— nevienodas požiūris nėra pateisinamas objektyviais kriterijais, neturintais nieko bendra su diskriminacija dėl lyties.

(¹) OL C 96, 2006 4 22.

2007 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas (Juzgado de lo Mercantil (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Alfredo Nieto Nuno prieš Leonci Monlleo Franquet

(Byla C-328/06) (¹)

(Prekių ženklai — Direktyva 89/104/EEB — 4 straipsnio 2 dalies d punktas — Valstybėje narėje „plačiai žinomi“ prekių ženklai Paryžiaus konvencijos 6a straipsnio prasme — Prekių ženklo žinomumas — Geografinis paplitimas)

(2008/C 22/17)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de lo Mercantil

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Alfredo Nieto Nuño

Atsakovas: Leonci Monlleó Franquet

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Juzgado de lo Mercantil* — 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, p. 1) 4 straipsnio aiškinimas — „Plataus žinomumo“ sąvoka — Žinomumo ir naudojimo ribotoje teritorijoje, pavyzdžiui, autonomijoje, regione, provincijoje arba mieste, priklausomai nuo atitinkamų prekių ir paslaugų bei visuomenės dalies, kuriai ženklas skirtas, galimybė

Rezoliucinė dalis

1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 4 straipsnio 2 dalies d punktą reikia aiškinti taip, kad ankstesnis prekių ženklas turi būti plačiai žinomas visoje valstybės narės, kurioje atliekama registracija, teritorijoje arba didelėje jos teritorijos dalyje.

(¹) OL C 237, 2006 9 30.

2007 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas Europos Bendrijų Komisija prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-401/06) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Mokesčiai — Šeštoji PVM direktyva — Paslaugų teikimas — Testamento vykdytojas — Paslaugos teikimo vieta — 9 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies e punktas)

(2008/C 22/18)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama D. Triantafyllou

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika, atstovaujama M. Lumma

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos Nr. 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 9 straipsnio 2 dalies e punkto pažeidimas (OL L 145, 1977 6 13, p. 1) — Testamentų vykdytojų paslaugos teikiamos už Bendrijos ribų įsisteigusiesiems klientams arba Bendrijoje, bet ne toje pačioje šalyje kaip paslaugų teikėjas esantiems apmokestinamiesiems asmenims — Paslaugų teikimo vieta — Testamento vykdytojo veiklos vertinimas

Rezoliucinė dalis

1. *Atmesti ieškinį.*
2. *Europos Bendrijų Komisija, be savo išlaidų, turi padengti Vokietijos Federacinės Respublikos išlaidas.*

(¹) OL C 294, 2006 12 2.

2007 m. lapkričio 29 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas Italijos Respublika prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-417/06 P) (¹)

(Apeliacinis skundas — Priimtinumai — Struktūriniai fondai — Bendrijos iniciatyvų finansavimas — Orientacinių paskirstymų pakeitimas — Galutinio sprendimo vykdymas)

(2008/C 22/19)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Italijos Respublika, atstovaujama I. Braguglia, *avvocati dello Stato* D. Del Gaizo ir G. Albenzio,

Kita proceso šalis: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama E. de March, L. Flynn, *avvocato* A. Dal Ferro

Dalykas

Apeliacinis skundas dėl 2006 m. liepos 13 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimo *Italija prieš Komisiją* (T-225/04), kuriuo Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį dėl 2003 m. lapkričio 26 d. Komisijos sprendimo Nr. C(2003) 3974 galutinis, nustatančio orientacinių asignavimų įsipareigojimų, skirtų Bendrijos iniciatyvoms 1994-1999 m. laikotarpiu, paskirstymą pagal valstybes nares, ir visų susijusių ir ankstesnių aktų panaikinimo

Rezoliucinė dalis

1. *Atmesti apeliacinį skundą.*
2. *Priteisti iš Italijos Respublikos padengti savo ir Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.*

(¹) OL C 310, 2006 12 16.